

SỐ 688

KINH VỊ TẶNG HỮU

Hán dịch: Đời Hậu Hán, mất tên người dịch.

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại núi Kỳ-xà-quật thuộc thành Vương xá cùng với chúng đại Tỳ-kheo một ngàn hai trăm năm mươi vị hội đủ.

Bấy giờ, Tôn giả A-nan vào lúc sáng sớm đắp y mang bát vào thành Vương xá chánh niệm khát thực, thấy có một chỗ mới làm nhà lớn lầu gác cao đẹp, các cửa chạm trở khéo léo, tường vách ngay thẳng, bóng loáng, không có bụi bặm nóng lạnh ôn hòa. Thấy như vậy, Tôn giả A-nan suy nghĩ: “Nếu có thiện nam, thiện nữ nào làm nhà to lớn, tráng lệ như thế này cúng dường cho Tăng chúng bốn phương. Hoặc sau khi Đức Như Lai diệt độ, lại có thiện nam, thiện nữ đem xá-lợi nhỏ như hạt cải xây tháp lớn như quả Am-ma-lặc, hình tháp nhọn như mũi kim, ở trên làm lọng che lại như lá táo. Hoặc làm tượng Phật thậm chí nhỏ như hạt lúa đại mạch thì hai công đức này cái nào là nhiều?”

Lúc này, Tôn giả A-nan khát thực xong trở về chỗ mình, thọ trai, thu xếp y bát, rửa chân rồi đi đến gặp Phật, nhất tâm cung kính đầu mặt đảnh lễ, ngồi qua một bên thưa:

–Bạch Thế Tôn! Sáng sớm nay con đắp y mang bát, vào thành Vương xá khát thực, thấy có chỗ mới làm ngôi nhà lớn, lầu gác cao đẹp, các cửa chạm trở khéo léo tường vách ngay thẳng, ngăn che kỹ không có gió bụi, nóng lạnh ôn hòa, liền nghĩ: “Nếu có Thiện nam, thiện nữ nào có thể làm nhà đẹp đẽ đầy đủ tiện nghi như thế cúng dường cho bốn phương Tăng. Hoặc sau khi Phật nhập Niết-bàn, có thiện nam, thiện nữ nào, đem xá-lợi Phật nhỏ như hạt cải, xây tháp lớn như quả Am-ma-lặc hình tháp nhọn như mũi kim, ở trên làm lọng che lại như lá táo. Hoặc làm tượng Phật, thậm chí nhỏ như hạt lúa đại mạch thì công đức ấy cái nào là nhiều.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo trong A-nan:

–Lành thay! Lành thay! Nay Tôn giả A-nan! Ông đã vì nhiều người, vì muốn tạo an lạc cho chúng sinh, vì thương xót thế gian, vì đại chúng vì lợi ích của hàng trời người, nên đem ý nghĩa đó thưa hỏi Như Lai. Tôn giả A-nan hãy lắng nghe và khéo suy nghĩ! Cõi Diêm-phù-đề đất rộng bảy ngàn do-diên, Bắc rộng Nam hẹp, người trong cõi đó mặt giống hình chiếc xe, trên mặt đất như thế đầy cả mía, mè, tre, lau, rừng rậm... đều giống nhau, không sót chỗ nào. Nay Tôn giả A-nan! Các thứ cỏ cây đó thấy đều là người, đã chứng quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Bích-chi-phật, nếu có một người trọn đời cúng dường cho các vị ấy đầy đủ y, bát, thức ăn uống giường nằm, thuốc thang, phòng xá, các thứ cần dùng... cho đến sau khi chư vị diệt độ đều xây tháp cho mỗi mỗi vị, xây tháp rồi thì cung kính cúng dường, dùng hương, hoa, kỹ nhạc, cờ phướn, lọng báu hoàn toàn đầy đủ như thế, ý ông thế nào? Công đức như vậy có nhiều

chăng?

Tôn giả A-nan bạch:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều! Bạch Thế Tôn, rất nhiều! Thiện nam, thiện nữ đó đạt được công đức rất lớn.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Hãy gác việc nói về cõi Diêm-phù-đề lại. Có cõi Cù-da-ni rộng tám ngàn do-diên, mặt người nơi cõi ấy giống như nửa mặt trăng, tất cả họ cũng tạo công đức lớn như thế.

Lại nữa, này Tôn giả A-nan! Gác việc nói về cõi Cù-da-ni lại. Có cõi Phất vu đái rộng chín ngàn do-diên, mặt người tròn tựa, toàn bộ người trong cõi đó cũng tạo công đức lớn như thế.

Lại nữa, này Tôn giả A-nan! Gác việc nói về cõi Phất vu đái qua một bên. Lại có Uất-đơn-việt rộng một muôn do-diên, mặt người ở đấy rất vuông vức, toàn bộ người trong cõi đó cũng làm công đức lớn như thế.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Cung điện của Thích Đề-hoàn Nhân rộng lớn trang nghiêm, chạm trổ khắc họa tinh vi đẹp đẽ lạ thường; có tám vạn bốn ngàn trụ báu, có tám lối bằng vàng ròng xen lẫn lưu ly xanh giăng phủ ở trên, nền đất bằng cát vàng hết sức khác lạ, lan can được làm bằng chiên-đàn.

Lại nữa, này Tôn giả A-nan! Cung điện rộng lớn trang nghiêm của trời Đế Thích ấy lại có tám vạn bốn ngàn cửa sổ báu, cũng có tám lối bằng vàng ròng xen lẫn lưu ly giăng phủ ở trên, nền đất bằng cát vàng rất khác lạ, lan can làm bằng chiên-đàn.

Lại nữa, này Tôn giả A-nan! Cung điện trang nghiêm rộng lớn của trời Đế Thích ấy lại có tám vạn bốn ngàn cửa sổ báu màu xanh, cũng được chạm trổ tinh vi khéo léo như trên. Lại nữa, này Tôn giả A-nan! Cung điện trang nghiêm rộng lớn của trời Đế Thích ấy lại có tám vạn bốn ngàn lầu gác đền đài vây quanh bốn phía cũng được trang hoàng bằng các thứ báu như trên.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Nếu có thiện nam, thiện nữ nào, tạo dựng cung điện rộng lớn trang nghiêm như cung điện của trời Đế Thích để cúng dường cho Tăng chúng bốn phương thì ý ông thế nào? Thiện nam, thiện nữ đó do nhân duyên ấy đạt được công đức lớn chăng?

Tôn giả A-nan bạch:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều! Bạch Thiện Thế, rất nhiều! Thiện nam, thiện nữ này đạt được công đức hết sức lớn.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–A-nan! Hãy tạm gác lại phần nói về công đức nơi bốn cõi thiên hạ và công đức nơi cung điện trang nghiêm rộng lớn của Thích Đề-hoàn Nhân qua một bên. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào tạo dựng hàng trăm ngàn ức cung điện trang nghiêm rộng lớn như của Thích Đề-hoàn Nhân để cúng dường Tăng chúng bốn phương. Lại có thiện nam, thiện nữ, sau khi Phật nhập diệt, đem xá-lợi Phật nhỏ như hạt cải xây dựng tháp lớn như quả Am-ma-lặc hình tháp nhọn như mũi kim, ở trên làm lọng che lại như lá táo. Hoặc làm hình tượng Phật thậm chí nhỏ như hạt lúa đại mạch, thì công đức sau này so với công đức trước gấp trăm lần không sánh kịp, gấp ngàn lần, muôn lần, trăm ngàn muôn ức lần đều không sánh kịp, không thể lường tính.

Tôn giả A-nan nên biết! Vô lượng công đức của Như Lai, ấy là phần giới, phần

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

định, phần trí tuệ, phần giải thoát và phần giải thoát tri kiến. Lại nữa, này Tôn giả A-nan! Vô lượng công đức của Như Lai gồm có đầy đủ vô lượng công đức của thần thông biến hóa cùng vô lượng công đức của Bồ thí ba-la-mật, Trì giới ba-la-mật, Nhẫn nhục ba-la-mật, Tinh tấn ba-la-mật, Thiền định ba-la-mật và Bát-nhã ba-la-mật như thế.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Ông nên xét kỹ để thọ trì kinh này.

Tôn giả A-nan bạch:

–Bạch Thế Tôn! Con xin lãnh thọ. Pháp này tên là gì? Trong giáo pháp Như Lai, chúng con phải thọ trì như thế nào?

Phật bảo:

–Pháp đây tên là Vị Tăng Hữu, đó là tất cả phương tiện của diệu pháp thanh tịnh, ta đem pháp này ân cần phó chúc cho ông, phải thường giảng nói lưu truyền rộng khắp vì hàng Trời, Người, A-tu-la, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... phân biệt thuyết giảng. Phải gieo trồng chủng tử công đức căn lành của Như Lai, tất cả chúng sinh được nghe pháp này thì có thể nhập vào công đức thiện căn của Như Lai, do nhân duyên đó nên xa lìa mọi phiền não, được thành tựu quả vị Phật. Các Tỳ-kheo nghe Phật giảng nói rồi đều vui mừng, kính lễ phụng hành.

